

begrundelse, at jeg ikke mener, det vil ændre på indholdet. Det vil være de samme holdninger, der kommer frem, og jeg vil gøre min indflydelse gældende for at sikre den bedst mulige udnyttelse af de økonomiske rammer til gavn for borgerne, hvad enten forhandlingerne ligger i Indenrigsministeriet eller i Finansministeriet. Derfor ser jeg ingen grund til at lave om på den arbejdsfordeling, der gælder i dag.

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det må jeg selvfølgelig, havde jeg nær sagt, tage til efterretning, men jeg må bare sige, at jeg er grundlæggende uenig med indenrigsministeren.

Vi ved jo alle sammen – vi, som har færdedes meget i offentlige forsamlinger – at det betyder utrolig meget, hvem der leder et møde, og hvem der kører et møde, og jeg må altså sige, at nu er det slået fast med syvtommerssøm, at man accepterer i regeringen, at de forskellige ressortministre sidder og passer de daglige forretninger, men de helt afgørende, centrale ting, der skal forhandles, lader man altså finansministeren forhandle. Al ære og respekt for hån, han har en masse forstand på økonomi og mange andre gode ting, men jeg tror næppe, han har den samme indsigt på kommunernes område, som landets indenrigsminister har, og derfor står jeg komplet uforstående over for, at indenrigsministeren ikke har benyttet denne gode lejlighed til at sige til statsministeren: Jeg vil gerne være indenrigsminister, men vilkårene er altså, at det er mig, der skal styre det ministerium, og ikke finansministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 54

Else Winther Andersen (V):

Det fremgår af en rapport, som Udliciteringsrådet har udgivet, at al tale om udlicitering er gået i stå, når det gælder stat, amter og kommuner. Der udliciteres ikke mere i dag, end der blev gjort i 1995, og jeg vil nok sige, at det er udtryk for ressourcespild og spildte skatteindtægter. Rapporten fra Udliciteringsrådet påpeger jo, at staten i hele det tidsrum har sparet omkring 15 pct. ved udlicitering, uden at det er gået ud over kvaliteten, og derfor vil jeg gerne spørge indenrigsministeren, hvad man har tænkt sig at gøre ved det her.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Det er jo sådan i dag, når vi snakker udlicitering, at der i lovgivningen for de forskellige ministeriers områder er en række muligheder for at overdrage udførelsen af opgaverne til andre end kommunen selv, altså at udlicitere. Men hvorvidt man vil bruge de muligheder, er jo som bekendt op til den enkelte kommune, og jeg har altid selv syntes, det er et godt system, for det afhænger jo meget af de lokale vilkår, hvad der fungerer eller ikke fungerer på den ene eller den anden måde. Noget andet er, at hvis det er noget, man bliver tvunget til, kan det tit betyde, at tingene ikke fungerer så effektivt, som de ellers ville gøre.

Det har været sådan, at alt andet lige har der været en svagt stigende tendens til at lægge flere opgaver ud. Men jeg kunne så lidt drillende gentage det, der fra tid til anden bliver fremført i debatten, nemlig at det ser ud til, at de kommuner, der er styret af Venstreborgmestre og har et Venstreftal, ikke er specielt mere ivrige efter at udlicitere end andre kommuner. Man må jo gå ud fra, at det hænger sammen med en samlet vurdering af, hvad der er mest hensigtsmæssigt for kommunen.

Det vil være sådan, at det bliver et tema i forhandlingerne med kommunerne til foråret, og der har også været nogle forespørgsler. Jeg kender en fra min tidligere ressort, Socialministeriet, hvor man gerne ville udnytte forsøgsbestemelsen, sådan at man havde mulighed for at overdrage driften af børnehaver til private virksomheder, også på vilkår, så de kunne tjene penge på det.

Der ligger forskellige initiativer til at komme kommuner i møde, hvis de synes, der er barrierer for udlicitering, og det er så en af dem, hvor jeg som tidligere socialminister var imødekommende over for kommunerne.

Men ud over det er der ikke aktuelt planer, men selvfølgelig vil vi lytte til, hvad Kommunernes Landsforening siger under forårets drøftelser.

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil gerne sige tak for svaret til ministeren. Nu fik vi det svar, at det er kommunerne og det kommunale selvstyre, der sætter rammerne på det der område. Men jeg sagde faktisk i min første sætning, at det også var udlicitering i forhold til staten, hvor det hele er gået i stå, hvor der ikke er mere udlicitering, end der var i 1995, og hvor man jo kan se, at der virkelig kan